

عنوان مقاله:

تحلیلی از ویژگیهای مدیریت توسعه منطقیهای در ایران طی دورههای قبل و بعد از انقلاب اسلامی (از ۱۲۸۶ تا ۱۳۹۴)

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 22، شماره 84 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

کرامت اله زیاری - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده

علیرضا محمدی - استادیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی،

خلاصه مقاله:

بنابر توافق اغلب پژوهشگران منطقیهای، سیاستهای توسعه منطقیهای در ایران طی دهههای گذشته با مشکلات و مسائلی همراه بوده است که در مواردی به ناپایداری توسعه منطقیهای انجامیده است. در تبیین این مسئله، به نبود مدیریت مطلوب و کارآمد توسعه منطقیهای تاکید شده است. هدف این مقاله، تحلیل وضعیت مدیریت توسعه منطقیهای در دو دوره پیش و پس از انقلاب اسلامی ایران است. این مقاله از نظر روششناسی مروری و توصیفی است و از روش اسنادی برای بررسی وضعیت مدیریت توسعه منطقیهای استفاده میکند. یافتههای پژوهش نشان میدهند که ساختار مدیریت توسعه منطقیهای پیش از انقلاب اسلامی شدیداً متمرکز، دولتمحور، غیرمشارکتی و متمرکز بر رشد اقتصادی و وابسته به درآمدهای نفتی بوده و نتوانسته است توسعه متعادل مناطق را به ارمغان آورد. همچنین پس از انقلاب اسلامی نیز بهرغم ایجاد ساختارها و نهادهای سیاسی و اداری توسعه منطقیهای، همچنان الگو و روال موجود مدیریتی، پاسخگوی نیازهای منطقیهای نیست. در نتیجه، اصلاح الگوی مدیریت توسعه منطقیهای در ایران ضروری است. در پایان، پیشنهادهایی برای اصلاح نظام مدیریت توسعه منطقیهای ارائه شدهاند.

کلمات کلیدی:

مدیریت توسعه منطقیهای، حکمروایی منطقیهای، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186514>

